

*Alleen als ik
getoef wat iemand zingt,
kan hij mij echt
ontroeren*

ZANGERES **KATELL CHEVALIER** DANSTE ALS KIND OP AZNAVOUR EN HIP HOP. ZE HAD EEN CÉLINE DION-PERIODE EN EEN ANOUK-FASE. MAAR INMIDDELS HEEFT ZE HAAR MUZIEKSTIJL GEVONDEN. IN 2010 WON ZE ER HET PRESTIGIEUZE CONOURS DE LA CHANSON VAN DE ALLIANCE FRANÇAISE MEE.

TEKST: PATRICIA JACOB • BEELD: CHARLONA TEERLINK, THIJS DE LANGE

'BREL VIND IK EEN POËET. AMSTERDAM, VOIR UN AMI PLEURER, JEF... PRACHTIG.'

'Ik was negen en ik zong Brel.' Katell Chevalier gniffelt als ze terugdenkt aan haar eerste optreden. Toen ze op de Europese School in het Noord-Hollandse Bergen zat, vroeg een leraar of ze een tekst van Brel wilde voorlezen, *Le plat pays*. Ze had die tekst nooit eerder gedeclameerd, maar wél gezongen. Haar Nederlandse moeder en Franse vader draaiden het chanson vrijwel dagelijks. Katell zong dan steevast mee. Spontaan besloot ze *Le plat pays* voor haar klasgenoten te zingen. Haar leraar was zo onder de indruk

dat hij haar vroeg om op te treden tijdens een schoolvoorstelling. 'Daar stond ik dan ... Brel te zingen voor kinderen van zes tot tien jaar. Mijn leraren waren enthousiast en ik was dat ook. De kinderen vonden het volgens mij minder. In mijn herinnering zaten ze er doorheen te kletsen. Het was niet mijn beste optreden: als zangeres wil je natuurlijk de aandacht van je publiek vasthouden.'

Haar optredens daarna verliepen heel anders. Om een idee te geven: in 2010 deed Katell mee aan het Concours de la Chanson van de Alliance Française. Met *Mon homme* van Mistinguett en het zelfgeschreven *L'amoureuse stand-by* versloeg ze de concurrentie en werd ze eerste. 'Ze weet wat ze zingt en zingt ook voor het publiek', stond er in het juryrapport. De jury roemde haar flair en noemde haar 'een echte toneelpersoonlijkheid'.

Twee jaar later stond ze op het podium voor de presentatie van *Emmène-moi*, haar eerste cd. Liesbeth List was daarbij. Nadat Katell de vijf liedjes van haar cd had gezongen, zei ze: 'Ik houd van je. Meteen al.'

Katell werd in 1984 geboren in Calais. Op haar vierde verhuisde ze met haar ouders en haar twee oudere zussen naar Nederland. Na negen jaar gingen ze voor haar vaders telecommunicatiewerk naar Brussel. Nadat ze haar middelbare school had afmaakt, vertrok ze naar Parijs. Omdat ze naar het conservatorium wilde om popmuziek te studeren en die richting niet bestaat aan Franse conservatoria, ging ze drie jaar later terug naar Nederland. In 2010 studeerde ze af

MÉÉR KATELL

Katell staat sinds oktober in de Nederlandse theaters. De data en locaties staan op www.katell.nl. *Emmène-Moi*, haar cd, kunt u downloaden op iTunes en Spotify.

aan het ArtEZ Conservatorium in Enschede. Inmiddels woont Katell in Amsterdam. Ze is zangeres, liedjesschrijfster en componiste. Daarnaast geeft ze zangles en zingt ze in achtergrondkoortjes.

WELKE ROL SPELDE MUZIEK IN JE JEUGD?

'Mijn moeder speelde vaak liedjes op haar gitaar. Dan zongen we allemaal mee. Mijn ouders hadden altijd muziek opstaan: Brel, Bécaud, Aznavour, maar ook The Stones en The Beatles. Zodra ik muziek hoorde, danste ik mee. Mijn zussen en ik waren dol op dansen. Ik zat op klassiek ballet, tapdance, streetdance en hip hop. Vanaf mijn negende zong ik in een koor. Toen ik dertien was, kreeg ik privé zangles. Als kind was ik gek op verkleedpartijtjes. Wacht, ik zal je iets laten zien.'

Ze staat op, stuift naar een kast en komt terug met een fotoalbum. Ze laat me een foto zien waarop ze een geruit rokje en een bloemetjesblouse aanheeft. Op haar hoofd een gele pruik, op haar neus een gigantische zonnebril.

JE WAS EEN SHOWBINKIE?

'Ja! Hoe gekker, hoe beter.'

DE OUTFITS DIE JE NU DRAAGT ZIJN INGETOGENER – MOOIE JURKEN, HOGE HAKKEN. OP DE DAG VAN JOUW CD-PRESENTATIE NOEMDE LIESBETH LIST JOU 'CHIC'.

'Dat was lief van haar. Ach, als kind overdrijf je wel eens. Ik sta nu steeds meer als mezelf op het podium. Ik heb mijn Céline Dion-periode gehad en mijn Anouk-fase, maar inmiddels weet ik welke muziekstijl bij mij past. Ik heb mijn richting gevonden.'

OMSCHRIJF DIE RICHTING EENS

'In elke chanson wordt een verhaal verteld. Bij de meeste popliedjes speelt het verhaal een minder centrale rol. Mijn songs zijn te vergelijken met chansons: ik maak liedjes om een verhaal te vertellen. Sommige van mijn liedjes hebben een duidelijk Franse sfeer – een accordeon op de achtergrond bijvoorbeeld – andere niet. Als je de manier waarop ik een lied zing vergelijkt met de manier waarop bijvoorbeeld Brel dat deed, dan is er een verschil – onder andere qua melodie. Ik maak hedendaagse muziek.'

Tegen betaling van € 7,50 (inclusief verzendkosten) kunt u de cd ook thuis laten bezorgen. Wilt u dat? Mail dan naar info@katell.nl.

JE ZINGT CHANSONS MET EEN VLEUGJE POP?

'Zo zou je het kunnen zeggen.'

WIE ZIJN JOUW MUZIKALE HELDEN?

'Ik houd van de vocale arrangementen van Camille: gekke stemmetjes, vraag- en antwoordspelletjes. Vernieuwend en maf. Ken je Lynda Lemay? Nee? De humor in haar liedjes is heel tof. In *Les souliers verts* zingt ze over een paar groene schoenen met hoge hakken die ze in de kast van haar vriend vindt. In het liedje probeert ze te verklaren waarom hij die schoenen heeft. De ene na de andere reden komt voorbij. Zó grappig!'

Brel vind ik een poëet. *Amsterdam, Voir un ami pleurer, Jef...* prachtig. Jef gaat over een vriend van hem. Jef heeft liefdesverdriet en Brel sleurt hem mee naar allerlei kroegen om hem op te beuren. Hij begrijpt het verdriet van zijn vriend, maar wil dat hij ophoudt met huilen. 'Viens, il me reste trois sous. On va aller s'les boire.' Eigenlijk zegt hij: 'Kom Jef, we gaan er nú een leuke avond van maken.' De gedachte erachter spreekt me aan: iedereen maakt vervelende

dingen mee, maar je moet er niet in zwelgen. Laat het los. Maak het leven niet te zwaar. De manier waarop Brel zijn teksten interpreteert, vind ik ook geweldig. De overgave waarmee hij vertelt. Zijn hele lijf doet mee, zijn ogen, zijn gezicht. Je voelt wat hij voelt. Edith Piaf kan met dezelfde overgave een verhaal overbrengen. Je gelóóft haar. Een mooie stem is belangrijk, maar een goede interpretatie vind ik belangrijker. Alleen als ik geloof wat iemand zingt, kan hij mij echt ontroeren.'

Volgens de jury van het Concours de la Chanson weet Katell wat ze zingt. Op de avond van Katells cd-presentatie verwoorde Liesbeth List het zo: 'Je weet wat je zingt en weet hoe je het moet brengen. Je stelt je niet aan.' Al die kwaliteiten zet Katell in om haar doel te bereiken: 'Ik wil mijn publiek raken. Ik wil iedereen meevoeren naar een andere wereld.'

Ze zingt luchtig over de zoektocht naar de ware (*Robin des Bois*) en krachtig over haar onwil om nummer 2 te zijn (*L'amoureuse stand-by*). In *Je souffle* fluistert ze bijna. 'Op mijn negende trokken we al met onze ouders door Marokko. Ik reis nog steeds veel. Soms kom je dan in landen waar veel onrecht en armoe is. Zie ik dat, dan denk ik: kon ik maar geluksstofjes over de wereld blazen. Ik kan de wereld niet veranderen, maar ik kan wél zingen over wat ik zie. Dat doe ik in dit nummer.'

Alles om haar heen kan haar inspireren, zegt Katell. Een blik, een lach van ouders naar hun kinderen, vrienden die in een deuk liggen, ja zelfs een artsjok. 'Pas zat ik er even doorheen. Ik liep door een supermarkt en zag artsjokken liggen. Als iemand heel gevoelig is – en dat ben ik – dan zeg je in het Frans dat hij een *coeur d'artichaut* heeft. Ik zag die artsjokken en dacht: kijk daar lig ik en ik ben nog in de aanbieding ook.' Het nummer *Coeur d'artichaut* was geboren.

WAT IS JE FAVORIETE NUMMER TOT NU TOE?

'*Emmène-moi*. Dit lied zegt veel over wie ik ben. "Neem me mee naar plekken die ik nog niet ken", zing ik. Dat kan van alles zijn: ware liefde, het mooiste land ter wereld. Ik ben nieuwsgierig en niet bang voor het onbekende. Ik creëer graag nieuwe uitdagingen voor mezelf, zoals toen ik naar Parijs ging.'

VERTELL!

'Ik was achttien, pakte mijn rugzak en vertrok. Ik kon daar meedoen aan een rockopera, maar ik had nog geen huis en geen bijbaan. Zonder bijbaan zou ik niet kunnen rondkomen. Uiteindelijk heb ik onder andere in een hotel gewoond en bijgeklust bij Greenpeace en McDonalds. Een onvergetelijke tijd. Ik heb er veel geleerd.'

WAT ZOAL?

'Ik heb er geleerd om realistisch te zijn. We hadden veel geoefend, zijn de studio in geweest, maar uiteindelijk is die rockopera nooit van de grond gekomen:

'IK CREËER GRAAG NIEUWE UITDAGINGEN VOOR MEZELF'

de producent werd ernstig ziek. Ik heb gemerkt hoe moeilijk het is om van muziek te kunnen leven. Je moet het heel erg graag willen, anders houd je het niet vol. Je moet ook met beide benen op de grond blijven staan. Je kunt wel zeggen dat je over tien jaar bij de wereldtop wilt zitten, maar je kunt niet weten wat er in de tussentijd gebeurt. Het is zo'n onzeker vak. Je weet nooit wat aanslaat en wat niet. Om teleurstellingen te voorkomen, kun je beter kleine doelen op korte termijn

stellen. Zo van: over drie maanden ga ik de studio in om aan mijn cd te werken. Dat is haalbaar.'

NOOIT EEN ANDER VAK OVERWOGEN?

'Nee! Ik was heel goed in wiskunde. Mensen zeiden dat ik wiskunde moest gaan studeren in plaats van popmuziek. Ik dacht: wat moet ik dan de rest van mijn leven allemaal uitrekenen? En word ik daar dan blij van? Muziek is al zo lang een onderdeel van mijn leven. Ik kan niet zonder. Het is een uitlaadklep: in chansons durf ik meer te vertellen dan wanneer ik met vrienden koffie drink.'

WAT ZIJN JE PLANNEN?

'Mijn theatertournee is in oktober begonnen. Ik zing eigen nummers en covers, van een Piaffe tot een cover van Jasperina de Jong's *Meisjes uit de provincie*. Met een goede vriend werk ik aan een Nederlandstalig project. Hij heeft gedichten van onder anderen Wil-link en Marsman op muziek gezet en ik zing ze. We willen met deze liedjes het podium op. Een uitdagend project! Zelfs nu mijn ouders in Nederland zijn, spreek ik nog Frans met hen. Het is mijn moedertaal. Ik wil per se mijn uitspraak verbeteren. Zeker bij gedichten moet elk woord verstaanbaar zijn. Volgend jaar wil ik een nieuwe cd uitbrengen. Ik heb genoeg materiaal! Tot nu toe heb ik geen Nederlandstalige liedjes geschreven, maar dat wil ik ooit wel gaan doen. Ik heb nooit geleerd om Nederlands te schrijven. Ik beheers het nu nog niet zo goed dat ik elke subtiliteit kan "pakken". Het lijkt me geweldig om van mijn muziek te kunnen leven. Nu moet ik er nog dingen naast doen. Een deadline heb ik niet. Ik denk niet: als het dan niet is gelukt, laat dan maar. Ik moet doorgaan: muziek is mijn leven.'

EN ROUTE

FRANKRIJK À LA KATELL

Katell – Bretons voor Catherine – is dol op **Saint-Malo** en **Cancalle** in **Bretagne**. 'Geweldige steden: ruig en puur. Je kunt er oesters erop, een glas wit erbij. Heerlijk.' Ze heeft ook een zwak voor **Parijs**, de stad waar ze drie jaar heeft gewoond. 'Als ik er ben ga ik altijd

naar een **Frans film** en een **theater-voorstelling**. Ik houd er ook van om te picknicken aan het **Canal Saint-Martin**. 's Winters met een dikke jas aan en een glas warme *choco* of *glühwein*. Iedereen komt er: jong, oud, rijk, arm. Het is er relaxed. Dat is in Parijs niet overal zo. Ik ervaar in Parijs meer stress dan in

Amsterdam. Ik kom ook graag in **rue Lepic** in **Montmartre**, een straatje met mooie gebouwen en – heel belangrijk – goede restaurantjes en boulangers. Dichtbij metrostation Poissonnière zit mijn favoriete chocolatier: **Le Furet Tanrade**. Hun *éclair*s met donkere pure chocolade zijn onweerstaanbaar.'